

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-03-10

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 2 6 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10603>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΘΕΑ.

Εν Κύπρῳ σελήνια 8.
Εν τῷ ἑξωτερικῷ » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

EDITOR S. CHOURMOUZIOS.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδρα BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρῶνται κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΜΕΡΙΔΕΣ ΕΝΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΧΑΣΜΑ ΕΥΡΥΝΕΤΑΙ.

— οἶκός —

Ἀπογοήτευσις πλήρης κατέλαβε πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν ἐν Κύπρῳ, μετὰ τὰ ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ λόγῳ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ λεγόμενα, τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον δὲν εἴμεθα καθόλου εὐθιςμένοι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι νὰ ἐπιμένωμεν ἐνεργῶντες καὶ συμπράττοντες ὑπὲρ ὠφελήμου τινὸς σκοποῦ. Μετὰ τὴν πρώτην ὁρμὴν, μὲν καταλαμβάνει ἡ νύκτις καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐργασίαν ὁ κάματος. Μοῖς καὶ μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατορθώθη ὅτι ἡμιτελῶς ἐγένετο, καὶ ἀνεμένετο ὁ Μ. Ἀρμοστής ὡς ἀγγελὸς σωτῆρ, ὡς φέρων τοὺς καρπούς τῶν τόπων κοπιῶν καὶ θυσιῶν, πλὴν οὐδὲν, δυστυχῶς, οὐδὲν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ ὧν οὐ δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήτῃ, διότι «οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν πέτρων καὶ βάλλειν τοὺς κυναίριος». Οὕτω φαίνεται ἐπαρτήσαν οἱ προϊστάμενοι τῆς Μεγάλης καὶ ἱερῆς Ἀθιωνίας, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου τῆ συμπράξεϊ τούτων, ἐκ τοῦ ἄρτου ἡμῶν τρέφονται τόσα ξένα κυναίρια. Μεγα καὶ δυσπληρωτὸν διανοιχθήσεται χάσμα μεταξύ κυπριακοῦ λαοῦ καὶ Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν αὕτη μετὰ τὰς τόσας παραστάσεις, μετὰ τὰς τόσας συζητήσεις καὶ ἀποδείξεις τοῦ δικαίου τῶν παραπόνων μας, φανῆ ψυχρὰ ὡς λίθος καὶ δὲν σπεύτῃ νὰ ικανοποιήτῃ λαὸν πᾶσιν, λαὸν πεινῶντα, καίπερ τρέφοντα ἄλλους, λαὸν πεινόμενον καὶ γυμνητεύοντα καίπερ ἄλλους πλουτίζοντα.

Οἱ Κύπριοι διηροῦντο μέχρι τοῦδε εἰς δύο μερίδας εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀρχαίων κακῆν ἰδέαν κατὰ τῶν Ἀγγλῶν σχηματισάντων καὶ ἐθρικῶς πρὸς αὐτοὺς, ὡς χειροτέρους τῶν Τούρκων διακειμένων, καὶ εἰς τὴν μερίδα τῶν φρονούντων ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ, καθὼ ἔθνος εὐγενὲς καὶ πολιτισμένον, ἀφοῦ καλῶς γνωρίσωσι τὰ καθ' ἡμέρας καὶ πεισθῶσιν ὅτι εἶνε δεινὴ ἡ θέσις τῶν νηπιωτῶν, θὰ σπεύσωσι νὰ βελτιώσωσιν αὐτὴν ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἢδη ὅμως μετὰ τὰς ἐπίσημοις ἐξηγήσεις ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, μετὰ τὰς ἀνταλλαγείσας μεταξύ Ἀγγλίας καὶ Κύπρου συζητήσεις καὶ διασαφήσεις περὶ παντὸς πράγματος καὶ μετὰ τὰς ἀποδείξεις ὅτι πράγματι ἡ θέσις τῆς νήσου εἶνε χαλεπὴ, ἡ μερίς τῶν δευτέρων ἐνοῦται καὶ δικαίως μετὰ τῆς πρώτης, παραδεχομένη ὅτι

οἱ Ἀγγλοὶ εἰσὶν ἀληθῶς ἄνθρωποι, μεθ' ὧν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἡ λογικὴ καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ πρὸς οὓς, σκληροὺς καὶ ἀκάμπτους, οὐδὲν δύναται τὰ παράπονα ὅσον δίκαια, ὅσον ἀληθῆ καὶ ἄν ὦσι ταῦτα.

Οὐδεμίαν ἄλλην ἐξηγήσιν δύναται οἱ Κύπριοι νὰ δώσωσιν εἰς τὴν ἐπίμονον ἄρνησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸ νὰ πράξῃ τι ὑπὲρ τοῦ δυστυχῶς λαοῦ τῆς νήσου, εἰμὴ ὅτι πράττει τοῦτο ἐνεκα μίσους πρὸς αὐτὸν, ἢ πρὸς τὴν ἐθνότητά του διότι οὐτε νὰ προφασισθῇ δικαιούται ὅτι δὲν εἶνε ἀληθῆς ἡ κατάστασις αὕτη τῆς νήσου, κατόπιν τῶν τοσοῦτων ἐξηγήσεων, οὐτε νὰ προσποιηθῇ ἀδυναμίαν. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λόγος δι' ὃν τὸ χάσμα μεταξύ λαοῦ καὶ κυβερνήσεως εὐρύνεται καὶ τὸ χάσμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ περιφρονηθῇ ὑπὸ τῶν ἀγερώχων τέκνων τῆς Ἀθιωνίας.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ γείνωμεν ἄγγελοι κακῶν εἰδήσεων εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, σπειρόντες τὸν ἀπελπισμὸν καὶ τὴν ἀπογοήτευσιν. Εἶνε ταῦτα ἐντυπώσεις, ἐκ τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ, ὅστις, οὐδὲ περὶ συστάσεως ἀγροτικῆς Γραπείας ἀνέφερεν, οὐτε περὶ γεωργικοῦ τμήματος, οὐτε περὶ τῶν ἄλλων, ὧν τὴν ἄμεσον θεραπείαν ἐπεκαλεσθημεν διὰ τοῦ ὑπομνήματος, εἰμὴ περὶ ἐπουσιωδῶν τινῶν, ἐξ ὧν σημασίαν τινὰ ἔχει ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς Ἀστυνομίας, μέτρον ἐξ οὗ ἐλπίζεται ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν χωρικῶν ἀπὸ τῶν κακούργων καὶ κλεπτῶν καὶ ἡ ἐπέκτασις κατὰ τινὰ διαμερίσματα ἀκόμη τοῦ συστήματος τῆς εἰδος ληψείως τῆς δεκάτης, ὅπερ ἐπίσης λίαν ὠφελῆ τοὺς γεωργοὺς ὡς ἀπαλλατομένους ἀπὸ πολλῶν ζημιῶν. Ἴσως κατόπιν λάβωμεν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀναγγείλωμεν χαρμωστύνως εὐχαρίστους ἀγγελίας, ἴσως κατορθωθῇ ν' ἀλλάξῃ γνώμην συμπασα ἡ νήσος καὶ μετ' εὐφροσύνης νὰ ποιῆται μνεῖαν τῶν Ἀγγλῶν. Τὸ μόνον ὅμως βέβαιον καὶ πραγματικὸν σημερον εἶνε ὅτι τὸ χάσμα μεταξύ λαοῦ καὶ Κυβερνήσεως εὐρύνεται τεραστίως, καὶ ὅτι ἡ μερίς τῶν φύσει ἀπεχθανομένων τοὺς Ἀγγλοὺς ταυξάνει πρὸς βλάβην τῆς ἄλλης τῶν καλὰ προσδοκῶντων. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ν' ἀντιστραφῶσιν οἱ ὄροι.

Ποῖα τὰ αἷτια τῆς παρὰ τοῖς Κυπρίοις ἀπαθείας πρὸς πᾶν πολιτικόν, θρησκευτικόν καὶ ἐθνικὸν ζήτημα;

(συνέχεια καὶ τέλος).

Ἐπιτραπήτω μοι, Κύριε Συντάκτα, νὰ κλείσω ὅσον τάχιον τὴν ἐπιστολήν μου ταύτην, διότι μίαν ἐτι στιγμὴν ἐὰν παραμείνω εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ἢ ἐπὶ τοιαύτῃ οἰκτρᾷ καταστάσει τῶν συμπατριωτῶν μου ψυχικὴ λύπη κινδυνεύει νὰ κινήσῃ τὴν γλῶσσάν μου εἰς ῥήματα βαρύτερα καὶ σπαραξικάρδια. Εἶνε ἀληθές ὅτι ἐν τισιν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν τὸ τε τοῦ Εὐριπίδου «σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβης» καὶ τὸ τοῦ Πινδάρου «Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν,» ἀλλ' ὅταν «ἐπ' ἄκραν ἤκομεν γραμμὴν κακῶν, κέχυται δὲ πόλις ὑπίπυλος κατὰ γᾶν,» εἶναι ἀνάγκη πάλιν ν' ἀναμνησθῶμεν τοῦ Εὐριπίδου λέγοντος «καλὸν γ' ἀληθῆς κἀτενῆς παρρησία» καὶ τοῦ Σοφοκλέους «κακὸν τὸ κεῦθειν κοῦ πρὸς ἀνδρὸς εὐγενεὺς».

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἴδωμεν τί δέον γενέσθαι πρὸς βελτίωσιν τῆς παρ' ἡμῖν ἀξιοθρηνητοῦ ταύτης καταστάσεως. Ἐν πρώτοις ἄς ἐξετάσωμεν ποῖα τὰ ἐπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς διαμόρφωσιν τῆς κοινωνίας τῆς ἀνθρωπίνης εἰς σύστασιν πολιτικὴν ἀξίαν λόγου: καὶ λοιπὸν ταῦτα εἶναι ἡ συνείδησις τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος, ἡ ὑπερηράνεια ἢ ἐθνικὴ, ἡ ἐπίγνωσις τοῦ κοινῆ καὶ ἰδιοφυοῦς ἐθνικοῦ βιωτικοῦ σκοποῦ καὶ ἡ διάθεσις τῆς ἐντύσεως αὐτοῦ ὑπ' ἐκάστου τῶν πολιτῶν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσεως καὶ δυνάμεως αὐτῶν.

Ἀλλὰ ταῦτα τὰ ὑπὸ τῆς ἱστορίας ὑποδεικνύμενα ὡς ἀδιασπάττω: συνέχοντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς πολιτείαν σθεναρὰν εἶναι ἀποτέλεσμα κατὰ μέγιστον μέρος τοῦ πολιτικοῦ θεσμοῦ τῶν σχολείων. Καὶ ὄντως ἡ ἀσφαλῆς ἐθνικὴ ἀναγέννησις καὶ κραταίωσις καὶ εὐδοκίμησις ἔγκειται ἐν τῇ ἐρῇ καὶ ὑγιεῖ ἐκπαίδευσί τοῦ λαοῦ, ὅστις εἶναι ἡ βᾶσις πάσης πολιτείας ἐλευθέρης καὶ μὴ. Τὸ ἔργον ὅμως τῆς σπουδαίας καὶ νομιμοῦ, ἵνα κατὰ Πλούταρχον εἰπωμεν, παιδείας τοῦ λαοῦ εἶναι μακρὸν καὶ ἐπίμοχθον, ἀγόμενον αἰεὶ εἰς τὸ σκοπούμενον τέλος διὰ θυσιῶν μεγάλων καὶ θελήσεως ἀνδρικής, θελήσεως μέχρις αὐταπαρνήσεως. Ἐπειτα εἶναι προδοσία νὰ παραγνωρίζηται ἐπὶ πλέον ἡ σημασία τοῦ ἀμβωνος εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ἀναγέννησιν, εἶναι αἰσχρὸν νὰ σιγᾷ ὁ ἀμβων, τὸ μόνον βῆμα, ὅπουθεν ἀσφαλῶς ἠδύνατό τις νὰ φρονηματίσῃ τὸν λαόν. Εἶναι τὸ βῆμα, τὸ ὁποῖον οὐτε ὁ σιδηροῦς Βίσμαρκ κατῴρθωσε διὰ τῶν αὐσχηρῶν διωγμῶν αὐτοῦ ν' ἀποφράξῃ εἰς τὰ παπικά σχέδια παρὰ τοῖς Καθολικοῖς Γερμανοῖς. Πόσον βαθέως ριζοῦται ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ ἡ ἀποκολλή αὐτοῦ, ὅταν μετὰ τῆς θρησκείας αὐτοῦ ὡς ἄρθρον πίστεως ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος κηρύσσεται εἰς αὐτόν. Εἶναι λοιπὸν καιρὸς ἀκόμη ν' ἀναβάλληται ἡ χρησιμοποίησις τοῦ ἀμβωνος πρὸς τὴν ἐξέγερσιν καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐθνικῆς συνειδή-

σεως: Διέσωσεν αὐτόν ἀρά γε ἡ θεία πρόνοια διὰ τὰ ρινοτεραισιματα τῶν διακόνων ἢ δι' ὑψηλότεραν τινα ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἔθνος; Καί ἂν μὴ σήμερον, πότε θὰ θνηθῆ ὁ ἄμικτων νὰ παράσχῃ τὴν καλλίτεραν, σπουδαιότεραν καὶ ἐπικαιροτέραν βοήθειαν εἰς τὸ ἔθνος;

Δυστυχῶς ἐλάχιστοι καὶ ἐπὶ τῶν θαυμάτων μόνον ἀριθμοῦμενοι εἶναι οἱ ἀληθεῖς ἐν Κύπρῳ φιλοπάτριδες οἱ γοργὴν καὶ λαμπρὰν τὴν σημασίαν πάντων τούτων ἐν τῷ νῶ καὶ ἐν τῷ συναισθηματι αὐτῶν ἔχοντες πρὸς θεὸν καὶ τὴν ἐνονοίαν ὅτι εἰσὶ τεταγμένοι καὶ ἔχουσι καθήκον ὑψιστον, ὅπως πλείω καὶ ἀρείω παραδώσωσι ταῖς ἐπεργουμέναις γενεαῖς τὴν πατρίδα· κατὰ συνέπειαν δὲ ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουσι τὴν εὐγενῆ διάθεσιν καὶ ὀρμὴν νὰ ἐπιδιώξωσι μετὰ ζήλου καὶ πίσεως τὴν ἐκπλήρωσιν παντὸς κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ αὐτῶν καθήκοντος. Ἐννοεῖται ὁμως ὅτι πᾶσα ἐνέργεια ἐκ μέρους τῶν ὀλίγων φιλοπατριδῶν τούτων ἀνδρῶν οἰκτρῶς ναυαγεῖ θραυομένη ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς τῶν ἄλλων ἀδιαφορίας καὶ ἀπαθείας· τί λοιπὸν θέον γενέσθαι; κατ' ἐμὲ οἱ μὲν ὀλίγοι φιλοπάτριδες οὗτοι ἄνδρες ἀγώνιζονταν πάντοτε εὐθαρσῶς ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ, μηδὲν ὑπὸ τοῦ νέφους τῆς μαύρης ἀπαισιοδοξίας ἐπισκοτιζόμενοι, ὁ δὲ τύπος, ἂν θέλῃ νὰ ἐκπληρῶν τὴν ὑψηλὴν ἐν Κύπρῳ ἀποστολὴν του, ἀς ἐλέγχε καὶ χιλιᾶς καὶ ἀπειράκις τὰ κακῶς ἔχοντα, συγχρόνως δὲ ἀς ἐκκινητῆ εὐπαρρησιάζως καὶ ἀς μαζικῆ διὰ τῆς δεξιτέρας μάστιγος τοῦ ἀπαθῶς καὶ ἀνδραποδωδῶς διακειμένου καὶ ἀείποτε πρὸς τὸ βάλαντιον αὐτῶν ἐσραμμένου, μέχρι οὗ ἐπὶ τέλους, θεῖα συνάρσει, σωφρονήσωμεν πάντες, καὶ οὕτως ἐργασθῶμεν καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

Ἐξοχώτατε.

Τὸ συμβούλιον συμμερίζεται τὴν χαρὰν τῆς Ἰ. Μ. Ἐξοχ. ἐπὶ τῇ ἀρθίῳ συγκομιδῇ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλ', ὡς ἡ Ἰ. Μ. Ἐξ. παρατηρεῖ αἱ τιμαὶ ὑπῆρξαν χαμηλαὶ καὶ οἱ γεωργοὶ ἐνεκεν τῆς αἰτίας ταύτης, τῶν πολλῶν χρεῶν, ἄτινα ἐπιβαρύνουσιν αὐτοὺς, τῆς ὑπερόγκου φορολογίας καὶ τῆς περὶ τὴν συλλογὴν πίσεως, δὲν ἤδυνήθησαν νὰ ἀναλάβωσιν ὅσον ἔδει, ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς δυστυχίας τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

Οὐδαμῶς ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς ἀκριδοῦς εἶνε ὄφελος διὰ τὴν νῆσον, ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι τὰ μέτρα, ἅπερ τὸ Συμβούλιον ὑπέδειξε, ὅ ἀπέβαινον ἀποτελεσματικώτερα καὶ ἥτιον δαπανηρὰ ἢ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γεινόμενα παραδεκτά.

Εἶναι ἄξιον συγκατηρῆται τὸ ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν οἴων ἐβελτιώθησαν ἐσχάτως ἐνεκεν, ἐν τινι μέτρῳ, τῆς ποιότητος τῆς ἡμετέρας συγκομιδῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τῆς λογότητος τῆς εἰσοδῆς ἄλλων χωρῶν. Εἶναι δὲ τὰ μάλα εὐκαίριον νὰ γείνωσι παραδεκτά μέτρα τινὰ πρὸς διαρκὴ βελτιώσιν τοῦ συστήματος τῆς κατασκευῆς τοῦ οἴνου ἐν Κύπρῳ. Ὁπερὶ μὲν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν μέριμναν ἣν ἐπέδειξε ὅπως κωλύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ψύλλοσ ἡραε εἰς τὴν νῆσον, καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι ἡ μέριμνα τῆς αὐτῆ δὲν θὰ χαλαρωθῇ.

Ἡ συγκομιδὴ τοῦ ἐλαίου ὑπῆρξεν ἀληθῶς ἀφρονος πέρουσι.

Τὸ Συμβούλιον μετ' εὐχαριστήσεως μαυθάνει ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου ἐτέθησαν ἐν λογῇ καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τῆς ἐν τινι περιπτώσει ἀπαλλαγῆς τῶν ἐλαιοδένδρων ἐκ τοῦ βεργῆ. Πᾶσα εὐκολία χορηγηομένη εἰς τοὺς χωρικοὺς ὅπως λαμβάνωσι νέα ἐλαιόδενδρα ἐκ τῶν Κυβερνητικῶν γαιῶν νομίζομεν ὅτι θέλει ἀναρρῶναι τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐλαιοδένδρων.

Τὸ Συμβούλιον ἐλπίζει ὅτι τὰ ἀρδευτικὰ ἔργα τὰ ἐπιτελεσθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν Μεσαορίᾳ θὰ παρα-

γάτων εὐεργετικά ἀποτελέσματα καὶ εἶνε ἐπιθυμητὸν ἵνα τοιαῦτα ἔργα ἐπιτελεσθῶσιν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Νήσου, καθόστων ἡ δαπάνη τούτων ἐπιβαρύνει τοὺς ἐκ τούτων ὀφελουμένους.

Εἶναι εὐχάριστον ὅτι τὸ σύστημα τῆς λήψεως τῆς δεκάτης εἰς εἶδος ἐρ' ἔσον τοῦτο ἐρημύσθη, ὠφέλησε καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαόν, ἐλπίζει δὲ τὸ Συμβούλιον ὅτι θὰ καταστῆ δυνατόν νὰ ἐπεκταθῇ τὸ σύστημα τοῦτο γενικῶς ἐν ἀπαξίπῳ τῇ νήστῳ πρὸς ὄφελος πάντων.

Τὸ Συμβούλιον ὁμολογεῖ ὅτι ἡ λήθη ὑπὸ σύντονον σκέψιν τον προϋπολογισμῶν καὶ ὁ μελετῆσῃ ἐπισταμένους τῆς προτεινομένης ἐλαττώσεως, ὡν ἐμνήσθη ἡ Ἰ. Μ. Ἐξοχότης, ἐπειδὴ ἡ κατάσταση τῆς νήστῳ ἀπαιτεῖ αὐστηρὰν οἰκονομίαν.

Τὸ Συμβούλιον μετὰ χαρᾶς μαυθάνει, ὅτι τὰ ζητήματα ἄτινα ὑπέδειξησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μεγαλειότητος διὰ τοῦ Ἰπομνήματος τοῦ κοιμισθέντος εἰς Ἀγγλίαν ὑπὸ πρεσβείας ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης, τυγχάνουσιν ὑπὸ σκέψιν. Ὁ λαὸς ἀνέμενε μετ' ἀγωνίας τὴν ἀκούσῃ κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Συμβουλίου ὅποια μέτρα ἀπερασθῆσαν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐν τῷ Ἰπομνήματι διακλαμβανόμενας παρστάσεις, ἀλλ' εἰσέτι ἐλπίζει, ὅτι ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων, ἃς ἡ Ἰ. Μ. Ἐξοχ. ὑπασχέται νὰ ποιῆσῃ, θὰ μάθῃ ὅτι ἐλήθησαν αἱ ἀναγκαῖαι ἀπορᾶσεις ὅπως ἀποτελεσθῇ πᾶν τὸ ἐπιτόν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς χώρας.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἀστυνομίας θὰ λογισθῶμεν εὐτυχῶς νὰ ὑποστηρίξωμεν ἐρ' ἔσον δυνάμει, πᾶσαν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως, σκοπούσαν τὴν βελτιώσιν τῆς εἰρημένης δυνάμει, τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας ἐν τῇ Νήστῳ καὶ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ τὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν τοῦ νόμου.

Οἱ νόμοι οὗς ἡ Ἰ. Μ. Ἐξοχότης αἰνιτεύεται, ὡς ἐπίσης καὶ πάντες οἱ λοιποὶ, οἵτινες θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, θὰ τῶσιν τῆς συγκόμιδος ἡμῶν σκέψεως καὶ τὸ Συμβούλιον εὐμενῶς θὰ χαριετήσῃ πᾶν μέτρον εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἰ. Μ. Ἐξοχ. μνημονευόμενον, περὶ ἀπολοποιήσεως τῆς διαδικασίας, ἣτις σχετίζεται μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν πωλησῶν καὶ ἀποθηκεύσεων τῶν ἀκινήτων κτημάτων.

Τὰ ἐπίσημα μέλη τῆς Ἰποεπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἀντιφώνησιν ταύτην ἐσημείωσαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ ἐξῆς:

«Ὁς μέλη τῆς Ἰποεπιτροπῆς ὑπεγράψωμεν τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς ἀντιφώνησεως, ἀλλὰ δὲν δυνάμει νὰ συναίνεσωμεν εἰς ἕλας τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες διαλαμβάνονται ἐν ταῖς παραγράφῳις α' καὶ β'».

Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀνωτέρω ἀντιφώνησεως ἐπῆλθε συζήτησις ὡς πάντοτε ἐπὶ τινῶν λέξεων μετὰ τῶν ἀιρετῶν καὶ ἐπισήμων μελῶν. Ἡ ἀπάντησις ἐμελλε νὰ ἀναγνωσθῇ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἀλλ' ἡ κηδεία τοῦ μακαρῆτου Ἰγνυμένου Κύκκου ἀνέβαλε ταύτην. Ἡμεῖς ἐν μόνον παρατήρησαμεν ὅτι ἡ ἀντιφώνησις αὐτῆ τῶν ἀντιπροσώπων εἶνε ἡ μᾶλλον ἄτινος καὶ ἡ μᾶλλον χαλαρὰ τῶν μέχρι σήμερον συνταχθεισῶν ἐν παρομοίᾳ περιστάσει.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁς πληροφοροῦμεθα ἀναφορᾷ ἐκυκλοφόρησαν πρὸς ὑπόγραφὴν καθ' ὄλον τὸ διαμείρισμα Λεμησοῦ, δι' ὧν οἱ κάτοικοι παρακαλοῦσι τὸ νομαρθετικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Α. Ἐξοχ. τὸν Μ. Ἀρμωστὴν ἵνα εὐαρεστοῦμενος διατάξῃ καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ τὴν λήσιν τῆς δεκάτης εἰς εἶδος. Ἐχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Α. Ἐξ. θὰ σπεύσῃ οὐ μόνον κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν μας ἀλλὰ καὶ καθ' ὄλην τὴν νῆσον νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ σύστημα τοῦτο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Α. Μακαριότητος ἐγκύκλιος εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Πάφου, δι' ἣς προσκαλοῦνται οἱ Ἐπαρχιωτᾶι νὰ ἐκλέξωσι κατὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαίων ἀντιπροσώπους, οἵτινες θὰ μεταβῶσιν εἰς Λευκωσίαν κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Διακαι-

νησίμου πρὸς ἐκλογὴν Ἀρχιερέως διὰ τὴν ἀπὸ πολλοῦ χηρεύουσιν θέσιν.

Τῇ 25 Φεβρουαρίου ἡμέρα Κυριακὴ ἐγένετο συνέλευσις τοῦ ἐν Ἀθήναις Κυπριακοῦ Συλλόγου, συνελθόντων τῶν μελῶν ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Δημαρχείου, καθ' ἣν ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Θ. Θεοδοτῆδης, διὰ λόγου γλαφυροῦ ἐξεθήκε τὸν σκοπὸν τοῦ Συλλόγου, ὅστις ἔσται καθαρῶς πατριωτικὸς. Οἱ συνελθόντες ἀνήρχοντο εἰς 70 περίπου. Αἱ Ἀθηναῖκαὶ ἐφημερίδες ποιοῦνται εὐφήμου μνησίας τοῦ Συλλόγου, ἡ ἰδρυσις τοῦ ὁποίου ἐχαριετήσθη ὑφ' ὄλων ὡς οἰωνὸς καλός. Τὸν ὠραῖον λόγον τοῦ κ. Θεοδοτῆδου, δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Ἐν Ἀθήναις ἐκδίδεται ἀπὸ τινος γαλλιστῆ ἐφημερῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ε. Κυριακοπούλου τῆως συντάκτου καὶ διευθυντοῦ τοῦ ἐν Κων)πόλει ἐκδιδόμενου «Φάρου τοῦ Βοσπόρου» ὑπὸ τὸν τίτλον «Spectateur d' Orient» ἣτοι «Θεατῆς τῆς Ἀνατολῆς» ὁ σκοπὸς τῆς ἰδρύσεως τοῦ φύλλου τούτου ἐν Ἀθήναις εἶνε πανελληνίος, εὐκαίριον δ' ἦθελεν εἶσθαι ἂν, τὸ φύλλον τοῦτο, δι' οὗ εὐκόλως θὰ καθιστῶμεν γνωστὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσιογραφίαν τὴν θέσιν τῆς νήστῳ, ὑπεστηρίζετο παρὰ παντὸς Κυπρίου.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο ἐκδιδόμενῃ ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν ἰδίῳ τυπογραφίῳ νέα ἐφημερῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐαγόρας». Συντάκτης καὶ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς εἶνε ὁ κ. Περ. Μιχαηλίδης, ἐπιστρέψας ἐσχάτως ἐκ τῆς Τούλτσῆς τῆς Ρωμουνίας ἐνθα ἀπὸ πολλῶν χρόνων διέτριβεν, ἐκδοὺς καὶ Γεωγραφίαν τῆς Κύπρου. Τῇ νέα συναδέλφῳ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

Καθ' ἣ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας ἐν ταῖς περὶ ἐλαττώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ σκέψει τῆς Κυβερνήσεως, καταλογίζονται καὶ καταργήσεις ἢ συγχωρεῖσιν θέσεων ἀνωτέρων τινῶν ὑπαλλήλων. Οὕτω λοιπὸν λέγεται ὅτι μετὰ τινος ἡμέρας ἀπέρχεται τῆς νήστῳ ὁ Ἀρχιγραμματτὺς κ. Οὐάρρεν ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σουετέγχαμ ἀρχιλογιστοῦ, τὴν δὲ θέσιν ἀρχιλογιστοῦ συνδεδεασμένην μετὰ τῆς τοῦ ἀρχιτελώνου καταλαμβάνει ὁ νῦν ἀρχιτελώνος κ. Τεῦλορ.

Ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ αὐστηρότητι τῆς πρὸς διατήρησιν τῶν δασῶν, ἀπηγόρευσε καὶ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀγρίων δένδρων, ἐλαιῶν χαρουπεῶν κλ. Τὸ τοιοῦτο νομίζομεν, μακρὰν τοῦ νὰ ἦνε προφυλακτικὸν μέτρον διὰ τὰ δάση, κωλύσει σπουδαίως τὴν δεινροφυτεῖαν, διότι ἐντὸς τῶν ἀγρίων δασῶν εὐρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοιαῦτα δένδρα καὶ μάλιστα ἐλαῖαι. Καλὸν θὰ ἦτο εἴαν ἐν ταῖς περὶ

τόσων άλλων σκέψαι της αξιοτίμου κυβερνήσεως εύρισσε χθῶρον και μία περί τουτου σκέψις. Βλάπτει ἐάν μεταξὺ τῶν ἀγρίων και ἀκάρπων δένδρων εύρίσκονται καρπιμα; Ἀς υποβάλλεται ὁ βουλούμενος νὰ ἐξημερώσῃ ἀγρία τῶν δασῶν δένδρα εἰς ὄρδους, δυναμένους νὰ προφυλάξωσι τὰ δάση ἀπὸ πάσης βλάβης.

* *

Ἡ παρελθούσα Κυριακὴ ἦτο ἡ ὑπὸ της Δ. Πανερωτητος ὀρισθεῖσα δι' ἐγκυκλίου, πρὸς ἐκλογὴν της διαταμελοῦς Ἐπιτροπῆς πρὸς διαχείρισιν τῶν θρονικῶν. Ἦνταῦθα, και ἐν Λάρνακι ὡς πληροφορούμεθα, κατέβησαν μόνον ἐκ πέντε—ἐξ χωρίων, οὕτω δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, τοῦ ὁποίου τὴν διευθέτησιν μετὰ τάσσης ζήλου ἐπιδιώκει ἡ Δ. Πανερωτῆς ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν Ἀρχιερεὺς, μένει ἐλλειψέες, πρὸς τὸ νὰ γινῆται οὕτως μετά τοῦ ὄλου ἐκκλησιαστικοῦ ζήτηματος, τὴ ἀναμίζει της πολιτικῆς Ἀρχῆς ἡ ἀνευ τα θρονικά εἰσοδήματα τέλειον θὰ ἐκλειψώσι, και τότε, οἱ Ἀρχιερεῖς και αἱ Μητροπόλεις ἡ θὰ θεωρηθῶσι πράγματα περιττά, ἡ θὰ διατηρῶνται διὰ συνδρομῆς και κατοπιν... θὰ ἀπαιτῶμεν τὴν σύστασιν και Πανεπιστημίου παραπλευρῶς τοῦ Γυμνασίου.

* *

Εἰδοποιούνται οἱ εἰς Σύμβορον μεταβαίνοντες Κύπριοι ὅτι μεγάλην θὰ εύρισκωσι περιποίησιν ἐν τῷ «Ξενοδοχείῳ τῶν ξένων» διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρίου κ. Γεωργίου γ' Λάμπρου, κείμενον ἐπὶ της Πρωκυμαίας. Οἱ εἰς τὸ μέγα τοῦτο ξενοδοχεῖον πορευόμενοι εύφημον μνείαν ποιῶνται τοῦ καλοῦ διευθυντοῦ διὰ τὴν πρόθυμον περιποίησιν καθαριότητα, ἀναπαύσεις κλ. κλ.

* *

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πρόνδεσ», ἀντικρὺ της οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκους, 45 πλάτους, ἔχουσα σὺν ὄρα δύο ὁδοὺς ἀπ' ἑτέρου γὴν ὄρα τῶν Κετῆ γλου και ὄρα τῆν κήπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοραϊτίσσης και συνισταμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, και αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλούμενος ἀποσταθῆτω εἰς τὸν ιδιοκτῆτην κ. Χ. Μυλοκόπον.

Τὸ κινώτιον τῶν μεταρρυθμίσεων κομισθέν ἐξ Ἀγγλίας, διατελεῖ ἐπιμελῶς κλεισμῶν ἐν ταῖς κρύπταις τοῦ Νομοθετικοῦ. Μετὰ τινὰς ἡμέρας, καθ' ἃ διακελεύεται ὁ ἐπίσημος της νήσου ἄρχων, ἀνοικθήσεται και τότε λαμπρὸν θέαμα παρουσιασθήσεται πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν βουλευτῶν μας... φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον «νεκρώσιμος τῶν χιλίων λιρῶν» και «κατάλογος συνδρομῆς διὰ πρεσβείαν εἰς Λονδίνον». Καὶ τότε θὰ καταλάβῃ ρίγος τοὺς βουλευτάς και πυρετὸς τοὺς κατοίκους σύμπασης της νήσου.

Κύριε συντάκτα. Ἐσχημάτισα τὴν ἰ-

δέαν ὅτι συστηματικῶς οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἐνοοῦν νὰ πράξωσι τι τὸ ὁποῖον ἀπαξ ἀπητήσαμεν και πρὸς τοῦ ὁποίου διετυπώσαμεν παράπονα, διὰ νὰ μὴ καθιερώσῃ φαινεται ἀρχὴν τοιαύτην. Ἴδωμεν.

—ο— Χρ.

ΛΑΡΝΑΞ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὸ ἑσπέρας ἐδόθη δείπνον ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ κ. Γαουσί ὑπὸ τοῦ αξιοτίμου κ. Γ. Γούσιου ἐν ᾧ, συνετεία προσκλησεως αὐτοῦ, παρευρέθησαν πολλοὶ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων πολιτῶν· ὁ κ. Γ. Γούσιος ἀνεχώρησε τὴν ἐπιούσαν διὰ τοῦ αὐτριακοῦ, μεταβαίνων εἰς τὰ ἴδια.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἡ τηλεγράφησι εἰρηγαλεῖν ἡμῖν ἐκ Λευκωσίας θλίβεν ἀνδρῶν, τὸν κατὰ τὴν νύκτα της Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην ἐνσκήφοντα θάνατον εἰς διαπρηπῆ ἑνάρετον, και σεβάσιμον κληρικὸν τὸν

ΣΩΦΡΟΝΙΟΝ.

ἠγούμενον της ἱεράς Μονῆς Κύκκου, ἐν προχωρητικῆ ἡλικίᾳ, πάσχοντα ὑπὸ τινος και ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν ἐκείνην Μετοχίῳ της Μονῆς διαμένοντα. Ὁ θάνατος τοῦ ἀνωτέρου τοῦτο κληρικοῦ ἐξέργησε, τὴν μὲν κοινότητα τῶν πατέρων της Μονῆς, πατρός και προϊταμένου πολυσεβάστου και πολυφιλήτου, τὸ δὲ κοινὸν της νήσου κληρικοῦ ἐξόγου, διαπρηπούς και κοσμίον. Προσεχῶς πλείονα περὶ τοῦ ἀνδρός τούτου, ὅς τις τὸν μακρὸν και πλήρη δραστηριότητος και ἐνεργητικότητος βίον τοῦ ἀφιέρωσε μετὰ θαυμαστῆς ἀγχινοίας και περισκέφειας ὑπὲρ της προχωρησῆς της ὑπὸ αὐτὸν Μονῆς.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Ἄδεται ὅτι Ἑλλὰς Σερβία και Μαυροβούνιον ἀντιμάχησαν μυστικῶς ὑπὸ τῆν ῥωσικῆν αἰγίδα ἵνα ἀποκλεισῶσιν ἐν Μακεδονίᾳ τοὺς Βουλγάρους. Ἀναφέρεται προεἶτι ὅτι «ἀθήνη ὁ ἐν Ἀθήναις πρέσβης της Ρωσσίας κ. Ογοῦ διεξήγαγε διαπραγματεύσεις πρὸς τὸν ἀπ.λαρχηγὸν Χατζῆ Μιχαὴλν και ὑπεσχέθη εἰς τοὺς Κρητας, ἐν ὀνόματι της Ρωσικῆς κυβερνήσεως γενναίαν ὑποστήριξιν ἐν περιπτώσει νέας ἐνεργείας» και ὅτι «ὁ ἐν Κρήτη Ρωσσοσ πρέσβης Νεάρας συνενοεῖται διηρηκῶς πρὸς τοὺς ἠγῆτας τῶν δυσηρεστημένων». Δυστυχῶς, λέγει ἡ «Ν. Ἡμέρα», αἱ εἰδήσεις αὗται εἶνε ἐτελῶς ἀνεπίστατοι, συμβουλευεὶ δὲ φιλικὰν και συμβαχίαν της Ἑλλὰδος πρὸς τὴν Ρωσσίαν, ὡς μόνον δυναμένην ν' ἀνακόψῃ τὰς κατακτήσεις Ἰταλῶν και Ἀγγλοσαξῶνων πρὸς βλάβην τοῦ Ἑλλητισμοῦ. «Κυκλούμενοι πανταχόθεν, γράφει, ὑπὸ ἀπηγῶν διωκτῶν, μόνον παρὰ τοῦ κραταιοῦ μονάρχου της ἐμοδόξου δυναμείως ἐμποροῦμεν νὰ ἐπιπύσωμεν ἑλπίος και ἀρωγῆν».—Εἰς τὸν «Φύλακα της Μαργαστρίας» ἐπιστέλλει εἰδήμων Ἀγγλος ἐκ Κω)πόλεως ὅτι πλησιάζομεν εἰς εἶδος τι διευθετήσεως τοῦ ἀνατολικῶ ζήτηματος και ὅτι «ἐπίκειται τοιαύτη λύσις τοῦ ἀνατολικῶ ζήτηματος καθ' ἣν πρόκειται τὸ ὀθωμανικὸν κράτος νὰ τεθῆ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἡ δὲ θέσις τοῦ Σουλτάνου εἶσται τότε παρεμφερῆς πρὸς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου Κεδίβη, ὅτι δ' οἱ ἐν Γαλλίᾳ Κλόσκ προαισθάνονται τὴν τοιαύτην λύσιν και ἐπειδὴ ὡς πιθανὸν κηδεμόνα θεωροῦσι τὴν Γερμανίαν, μηχανῶνται τὰ πάντα ἵνα ἐξημερώσωσι τὴν γε-

μανικὴν πολιτικὴν και ἀνάβλωσιν τὴν ἀποφράδα ἡμέραν. Ἡ Γερμανικὴ ἐπιτροπὴ προσπαθεῖ λοιπὸν νὰ παρασκευάσῃ ἄθροῦν τὸ ἔδαφος πρὸς τοιαύτην λύσιν και πρὸς τὴν πολιτικὴν ταύτην συνδέεται ἡ ἀπέχθεια τῶν ἐν Βερολίῳ κατὰ πάσης ἐπιθυμίας ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἀποῦ προκεῖται προσεχῶς νὰ «κατοισθῆ» τὸ σύνολον τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, δὲν κρίνεται ἐκ γερμανικῆς ἀποψέως ἀντάξιον τοῦ κάπου νὰ ἐπιπροσέθη ὁ δρόμος τῶν πραγμάτων και νὰ προκληθῶσι διὰ της προώρου διευθετήσεως σμικροῦ μέρους περιπλοκαῖ, δυνάμειν νὰ δυσχερῶσωσι τὴν τελικὴν διεθέτησιν».

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐρημερῆς «Παλιγγενεσία» λόγον ποιουμένη ἐν ἐντὶ τῶν τελευταίων αὐτῆς ἡμερῶν περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζήτηματος μετὰ ἄλλων παρενέει και τὴν ἐξῆς βαρυσήμαντον δήλωσιν: «Ναί, ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ὑποστῆ πῶσαν θύσιαν πρὸς βούλησιν τῶν Κρητῶν. Ἡ Κυβέρνησις εἶναι τόσον σταθερῶς ἀποφασισμένη νὰ ἐνεργῆσῃ, ὡςτε αἱ Δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἀπὸ κοινῶν προσκόμματα ὀπως ἀποφύρωσι νὰ ἐκθέσωσι τὴν ἀσθενείαν τοῦ Σουλτάνου εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ του, τοῦθ' ὀπερ θὰ κατέστρεφε τὸ γόητρόν του». Ἐπιπροστίθεται δὲ και ταῦτα: «Ἐν δυνάμειν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τοὺς Κρητας ἄνευ προστασίας ἐκτεθειμένους εἰς τὴν ἀγριότητα ἀποτροπαίου τυράννου».

Περὶ οὐπολις, 4.—Πολλοὶ μηδενισταὶ συνελήθησαν πλησίον τοῦ ἀνακτόρου Ἀριστοκόρ, ὀπου διαμένει ὁ Τσάρος και ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια.

Κω)πολις, 10.—Μεσολάβησε τοῦ Ἀγγλου προξένου ὁ Σακίρ πασῶς ἠκύρωσε τὴν ἀπόφασιν περὶ ἐπταετοῦς ἡρακίσεως τῶν τριῶν συμβούλων οἵτινες ἀπέστειλαν τὰς παρατήσεις τῶν. Ὁ Ἀγγλος προξένος ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Σακίρ πασῶ ποιεῖ πᾶσαν προσπάθειαν ὀπως εἰρηεύσῃ τὴν Κρήτην.

Ἀνηοσιεῖται ἐν τῇ «Ἐρημερίδι της Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα δι' ὃ ἡ Βουλὴ καλεῖται εἰς ἑκτακτον Σύνοδον τὴν προσεχῆ Ἡμέτην. Αἱ ἐργασίαι της ἑκτακτου ταύτης Συνόδου θ' ἀρχίσωσιν ἀπὸ της προσεχούς Δευτέρας. Ἡ ἀνάγκη της ἀμέσου συγκλήσεως της ἑκτακτου βουλευτικῆς Συνόδου ἦτο προφανῆς. Αἱ ἐργασίαι αὐτῆς θὰ διαρκέσωσι μόνον μετὰ τοῦ Πάσχι, κατ' αὐτὰς δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῶσι ὀπουδαῖα νομοσχέδια, ὡς τὰ ἐκπαιδευτικὰ, ἐπ' ᾧ πολλοὶ και διάφορα τῶν βουλευτῶν θὰ λάβωσι τὸν λόγον.

Ἐκ Παρισίων ἀγγέλλεται ὅτι συνῆστη νεί ἐταιρία πρὸς περᾶτωσιν τῶν ἐργασιῶν της τιμῆς τοῦ κορυθιακοῦ ἰσθμοῦ.

Ὁς ἀντιπρόσωπος της ἐταιρίας ταύτης, της ὀποίας μετέχουσι τὸ νεοσύστατον Comptoir National, και ἄλλοι τραπεζίται ἐκ τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν παλαιὰν ἐταιρίαν, ἀφικεῖται ἑταῖθα μετὰ τινὰς ἡμέρας ὁ ἐν Παρισίοις ἐμογενῆς κ. Ἐρῆστος Βλαστός, πρὸς καταρτισμόν τοῦ καταστατικοῦ, ὀπερ θέλει δημοσιεῖσθῆ ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τῶν καθαρῶν κερδῶν ἡ παλαιὰ ἐταιρία, ἠίς ἐκχωρεῖ εἰς τὴν νείαν πάντα τα δικαιώματά της, θὰ λαμβάνῃ 750)0, ἡ νεία δὲ 250)0.

Τὴν συνέχισιν τῶν ἐν τῷ Ἴσθμῷ ἐργασιῶν θ' ἀναλάβῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ ἐταῖθα Ἐταιρία τῶν Ἐργολητῶν.

Κατὰ τινὰ ἐκ Κω)πόλεως εἰδησιν λέγει ὁ «Νεσταῖος Λόγος»—ἐδόθησαν ὀδηγίαι ὑπὸ της κυριάρχου αὐλῆς πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀντιπροσώπου αὐτῆς νὰ βολοδοσκοπήσωσι τὰς δυνάμεις ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀνακινῆσθαι ζήτημα της ἀναρρωρίσεως τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου.

Είμαι όρος της Ευρώπης εκ των της Χαλκιδικης
"Αν την κεραλήν μου κόψης μετατρέπομαι εὖθως
εις ζών της Ανατολής."
(Αστρομερήτη, Ν. Π.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία άπισαχ	γρ.	180-200
δευτέρας ποιότ.	"	150-170
" Ξυνομένα	"	100-130
ρακή σούμα 19 βαθ.ή δκ. παρ.	"	60-65
σταφίδες ξηραί έλλείπουσιν	"	"
σταφίδες βρασταί	"	46-52
άλευρα της Ανατολής ο σάκος γρ.	118-120	"
σίτος το κοιλόν γρ.	20-22	"
κριθή	"	10-11
χαρούπη εις τις άποθήμας	—90-92	"
το χαλεπικόν κανάρι.		

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Εις το ένταύθα νέον ύφραματοπωλείον ύπό
την έπωνυμίαν Φ. Κολακιδής και Σα διευθυ-
νόμενον ύπό των Μιχ. Πολυδώριδου και Ξενοφ.
Κωνσταντινίδου, παλούνται έν έκπτώσει άπαντα
τά είδη ύφραμάτων και γαρνιμένων χονδρικώς
και λιανικώς, καθώς και Βακχικαί, είον Καζά-
νιζ, Αέθητες, και λοιπά, έτι δε Βιδέλλα και Πε-
τοιά επίσης έν έκπτώσει.
Τρέξατε οι έχοντες ανάγκην τούτων και θέ-
λετε βεβαιωθή.

Λεμησός 16)28 Φεβρουαρίου 1890.

Ο κ. Α. Γαλανίδης πωλεί λαμπράς μηχαν-
νάς της ραπτικής ύπό λίαν ώφελίμου όρους
καθ' ους δύναται τις να πληρώση την αξία
των κατά μηνιαίας δόσεις. Σπεύσατε αρκετά
καλή ή παρίστασις.

Ο Άβραάμ Φιλίππου εκ του χωρίου Ίννιας
αής Πάφου, εύρισκόμενος έν Ιαροσουβάτη της
Κιλικίας άπεδικωσεν, άρήσας περιουσίαν εκ 50
χοίρων. Ειδοποιούνται οι έν Κύπρω κληρονόμοι
του όπως παρουσιασθώσιν, έφωδιασμένοι δι' ά-
ποδεικτικόν έγκάρου ότι εινε συγγενείς και κλη-
ρονόμοι του. ίνα λάβωσι την περιουσίαν του,
πριν ή παρουσιασθώσιν αυτοχειροτόνητοι κληρο-
νόμοι.

Άλεξανδρέτη 30 Ιανουαρίου 1890.

Ίωάννης Βασιλείου.

Ο ύποφαινόμενος ειδοποιώ τους συμπατριώ-
τας μου Κυπρίους τους έχοντας σχέσεις με την
Άλεξανδρείαν και όλην την Αίγυπτον ως και
τους λιμένας, όστινες εινε εις το δρομολόγιον
Άλεξανδρείας, ότι αναλαμβάω να εκτελώ δι'
όλα τά μέρη ταύτα διάφορους παραγγελίας, να
δέγωμαι άμανάτια και επιστολάς εξ όσων
χωρίων δέν ύπάρχειν ταχυδρομείον, τάς όπείας
αναλαμβάνω έγω να παραδώσω και να εκτελέ-
σω, ταξειδεύων τακτικώς προς τούτο εις τά δι-
άφορα αύτά μέρη, και επιστολάς δε μέσον τα-
χυδρομείου να σέλλω έντεϋθεν και λαμβάνω έ-
κείθεν, όπως παραδώσω εις τον προς έν όρον
των, ύποσχόμενος να εκτελώ ταύτα μετά πά-
σης προθυμίας και ακριβείας.

Ο θέλων περισσοτέρας πληροφορίας δύναται
να ζητήσει ταιαύτας παρά του κ. Πέτρου Χ'
Χαραλάμπου όδός Βικτωρίας.

Λεμησώ 1 Ιουνίου 1889.

Σταύρος Ματείδης.

Έν τούτοις έντοικότεραι φαίνονται αι
διαθέσεις των έν Ρωσία προς την βουλ-
γαρικην κυβέρνησιν τουλάχιστον, ει μη
προς τον πρίγκηπα Φερδινάνδον καθόσον
ή ρωσική έφημερίς «Πολίτης», κάπερ άρ-
νουμένη ότι ή ρωσική κυβέρνησις άπε-
τάθη εσχάτως, κατά την περί πληρωμής
των δαπανών της κατοχής αίτησιν, προς
τον πρίγκηπα Φερδινάνδον ή την κυβέρνη-
σιν αυτού, ύμολογει ότι ή αίτησις εκάλτη
προς την βουλγαρικην κυβέρνησιν έγένετο.

Ο «Πεστατος Λόυδ» άφομήν λαμβά-
νων εκ του περιεχομένου της πρό τινας έν
τη άγγλική Βουλή διατηρηθείσης Κρανής
βίβλου, παρατηρεί ότι ή προσωπική προς
την ειρήνην άγάπη του Τσαρού διεέσωσε
μέν το ρωσικόν κράτος από δεινού βά-
φους και έλύτρωσε τά λοιπά εύρωπαϊκά
κράτη από του φόβου τρομερού πολέμου,
έν τούτοις οι στρατιωτικοί της Ρωσίας έ-
ξοπλισμοί μεγάλας ελαβον διαστάσεις και
τοιαύτας μάλιστα οίαι προυποτιθέσιν όρι-
στικούς πολιτικούς. Η έφεκτική μέρ άφ'
ένός πολιτεία, διηγεκεις όμως έξοπλισμοί
αύτης, προς τον σκοπόν μη ύπολειφθῆναι
την Ρωσίαν στρατιωτικώς των λοιπών γει-
τόνων μεγάλων δυνάμεων, τσοούτψ άξια
προσοχής τυγχάνωσιν όσψ κοινά διαβε-
βαιώσεις ειλικρινών παρατηρητιών, άμέσουσ
έχόντων πληροφορίας εκ Ρωσίας παριστώ-
σιν ότι αι σπουδάται πρόοδοι του ρωσικ-
κού γενικού έπιτελείου και το ρωσικόν
στρατού είαι άξια πλήρους εκτιμήσεως. Οι
Ρώσοι επιδιώξαντες την διορθώσιν προγε-
νεστέρων αυτών στρατιωτικών σφαλμάτων,
όλωσ ήλλοίωσαν την κατάστασιν και τον
χαρακτήρα του νύν ρωσικόν στρατού έν
συγκρίσει προς την κατά το 1878 θέσιν
αυτού.

Παρακά εις το Άνάκτορον του Διαδέχου.

Χθές (7) περι την μεσημβρίαν οι θεράποντες
του Άνακτόρου του Διαδόχου είδον φλό-
γας και καπνόν έξερχόμενον εκ της κα-
πνοδόχου, της μεταξύ των δύο οικημάτων
αυτού, ηεις συντέχεται προς το έστιατόριον
του Άνακτόρου, το ιδιαίτερον δωμάτιον της
πρίγκηπισσης Σοφίας και τον διάδρομον
της γωνιαίας οικίας. Πάντες έσπευσαν προς
το μέρος τούτο και εύθες άντελήφθησαν ότι
πυρκατιά άγρωστον πώς, ειχεν έκραγή έν αυ-
τώ. Άμέως έσπευσαν εκεί ο Διαδόχος και
οι ύπασισταί του, ενώ συγχρόνως ειδο-
ποιείτο ο έν τώ περιβόλω της Βουλής πυ-
ροσβεστικώς σταθμός. Αι άντιλαιο αυτοϋ, ύ-
πό την διοίκησιν του άρθυπολοχαγού κ.
Β. Βουρλή και του λοχίου κ. Θ. Παντελη
έτέθησαν εις κίνησιν και έντός όλίγων λε-
πτών το πύρ κατεσβέσθη άνευ τινός ζημίας.

Ο πρίγκηψ της Ουαλλίας.

Έν Βερολίνω βεβαιούται ότι ο πρίγκηψ
της Ουαλλίας συνοδευόμενος και ύπό του
νιοϋ αυτού πρίγκηπος Γεωργίου θα φθάση
εις την γερμανικην πρωτεύουσιν τη 19 ή
τη 20 οδευόντος και θα διαμείνη επί όκτώ ή-
μέρας.

Βερολίτον, 10.— Η δια του παρασήμου
του Μέλανος Άετου επιδειχθείσα τώ Βαλτι-
τιχερ τιμή σχολιάζεται ύπό των φιλελευ-
θέρων ως ένδειξις μείζονος άννυώσεως αυ-
τού έν τώ μέλλοντι, ύπό δε της «Έφημε-
ρίδος του Φόσ» ως άποζημίωσις, διότι δέν
άπήλαυσε την πρωθυπουργίαν της Πρωσίας.

Αι περί της παραιτήσεως του Βισμαρκ
φήμει διαλύονται, διότι βεβαιούται ότι ο
έπί του παρόντος ύπερεκινήθησαν αι δυσχε-
ρειαι, ει και ή διαφορά της ηλικίας ή της
ιδιουσυνκρασίας του Γουλιέλμου και Βίς-
μαρκ δέν άποκλείει νέας διαφωνίας.

Παρίσιοι, 14.—Το ύπουργείον Τίγάρ πα-
ρητήθη εισέτι δέν έγνώσθη ο προσκληθησό-
μενος προς σχηματισμόν του διαδόχου.

Κων)πολις, 1.—Τηλεγράφημα εκ Πορι-
σίων διαβιβαζόμενον ήμιν ύπό του πρα-
κτορείου Κων)πόλεως άγγέλλει ότι ή τε-
λωνιακή έπιτροπή της γαλλικής βουλής
ήκροάσθη τη πρώτῃ της χθές τον πρωθυ-
πουργόν Τίγάρ περί της σήμεραν ληρούσης
γαλλοτουρκικής συνθήκης. Ο γάλλος πρω-
θυπουργός παρέσχε τις αύτός έξηγήσεις,
ας και κατά την έν τη βουλή έπερώτησιν
του Τουρνυέλ.

Άφ έτέρου κατά τηλεγράφημα του «Α-
νατολικού πρακτορείου» ή τελωνιακή έπι-
τροπή είναι εναντία εις την συνομολόγη-
σιν πάσης τουρκογαλλικής συμβάσεως, άλλ'
ή κυβέρνησις θα έπιμείνη ύποστηρίζουσα
το περί συνομολογήσεως ταιαύτης συμβά-
σεως σχέδιον, είναι δε διατεθειμένη να
παρυδεχθῆ πάσαν συζήτησιν περι του ζη-
τήματος τούτου. Τα μέλη της έπιτροπής
άπειλοϋσιν αυτήν ότι θα απενθύνωσιν έ-
περώτησιν, εάν μη μέχρι της 15 μαρτ.
προσχωρήση εις τάς ιδέας αυτών.

Η έναρξίς του έαρος.

Έσθη αρχίζει να φορή ρεδόλευον ή φύσις,
Μύρα και όρσοον να σκορπά όλόκληρος ή κτίσις,
Με χλόην να στολίζεται δροσοσταλή ή γῆ,
Με τάς ύγρας σταφύλας της να την ποτίξ' αυή.

Τά πάγη διεδέχθη νύν αύρα μυροβολούτα
Τον στρόβιλον την συνερίαν, άνωξις εύθλούτα,
Τά πρόσωπα γλυκερά χροαί ήδη έπισκιάζει,
Χαράν και εύχαρίστησιν το πάν παρουσιάζει.

Η άηδών περιπαθώς μέσα 'ς τά δάση ψάλλει.
Άσμα τερπνόν και έξυμνεί της φύσεως τά κάλλη,
Ο δε ύάκινθος φιδρώς κ' εύθύμως άνεψή,
Τά κάλλη του τά εύσημα περιχάρως δεικνύει.

Ο ήλιος ακτινοβολών λαμπράς ακτίνας ρίπτει,
Το πέλαγος με φλογερά φιλήματα καλύπτει,
Κι' εκτεινών περαν των δασών τάς φωτεινάς ακτίνας,
Τάς ήδυμόλπους και άόραξ ζωογονεί Σειρήνας.

Γραφικωτάτην και λαμπράν παρουσιάζ' είκόνα,
Σιήνος άγνων περιστερών εις θαλασσιν λιμνίονα,
Όπου ρυάκι εύχαρι παραλαξόν μιμυρίζει,
Άσμα γλυκόν με του βορρα τον ήχον σχηματίζει.

Ο χάρου και εύφάνθητι, ψυχή ένθουσιώσα,
Μη μένης άλατος, ψυχρά, άείποτε σιγώσα,
Φεύ! ο καιρός παρέργεται ως όναρ στιγμαίζον,
Η δε ζωή μας είναι πεπτον, περας άκαρικόν.

Φεύγει το έαρ! φεύγουν και τ' άθη,
Όμου κι' ο ήλιος ο φαεινός,
Πλήν όλων τούτων ή στερησίς των,
Θε μάς λυπήση προσωρινώς.

Τί άρα μένει εις την ψυχήν μας;
Μένει ή θλίψις ή άλγεινή,
Ητις πιέζει τσούν καιρίως,
Έλευθερίαν μας την ποθεινήν!

1890. ΜΑΡΙΑ ΜΑΚΡΥΤΙΑΝΝΗ.

Αύσις του 29ου αινίγματος Α Γ ο λ ο ς — 3 λ ο ς.
Αυτήρες, Κύρος Ν. Ρούσος, Άριστ. Γ. Κακαθύμης, Βί-
κτωρ Χ. Παυλίδης, Ν. Κάραλης, Εδγ. Ν. Ζήνωνος, Εϋ-
έλθων Θ. Σχίλα, Άριστ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Γ. Μαλιμαράκης,
Κλέων Θ. Περισιάνης Έκ Λάρνακος Δημ. Ν. Δημητρίου
και Φιλ. Γ. Λουσιώτης.

Αύσις του 30 αινίγματος Χ ε ι μ ω ν — χ ι ω ν.
Αυτήρες, Εύέλθων Θ. Σχίλα, Άριστ. Ν. Ζήνωνος, Ν.
Κάραλης, Εδγ. Ν. Ζήνωνος, Μ. Γ. Μαλιμαράκης, Έκ
Λάρνακος οι κ. Δ. Δημητρίου και Φ. Λουσιώτης. Έκ Λευ-
κωνίκου Μάρκος Χαραλάμπου. Έκ Κοντέας Π. Μιχαηλίδης.

Αύσις του 3ου λογογράφου. Ουχ ή λόγοις έπι-
δεικνυμένη άρετή άληθής. Αυτήρες οι εκ Λάρ-
νακος Δημ. Ν. Δημητρίου και Φ. Λουσιώτης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 31ον.

Το ήμισυ μου έκτασιν σφέστατα σημαίνει
των Άθηναίων άρχοντα το άλλο μου έμαρναί.
Ίστορικόν δέ ποταμόν εις την Μικράν Άσίαν
άποτελεί το όλον μου χωρίς άμφιβόλαν.—
Λευκωσία Α. Α.